

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpíacz, VECSEY-ház, földrajzi s szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségben. Egyébként a postahiva-
talok útján.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petisorsért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, alku szerinti a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.
„Nyilt-tár”-on megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentlenül beküldött
kéziratok nem vételnek tekintetbe. —
Ugyasintán kéziratok nem adtnak
vissza.

T E J,

milch)
k tüstént oly gyöngéd, fehér,
adui nem képes, eltávolítja a
toltokat, szepít, pattanásokat,
szhez alkalmazható. Ara 1 frt.

re.

hajfestő szer
s hajra

egyetlen egyszeri használat
nazon hibátlan, fényes szőke,
sz, melyvel a megoszulás előtt
gőztűrdő használata nem bir
50 kr.

vanak megpróbálva, törvény
rt készséget nyújt készítője,

(Ant. J. Czerny)
Nr. 3.

chnek V. Emil gyógyszerár-
raly-utca 7. Miskolcson Dr.
er Ignác gyógyszer; Kassan:
más jónévi gyógytarban. —
an a Russ gyarimányai kéres-
nyok is hozatnak forgalomba,
trások ezen különlegességek
k.

örzendő, mivel az itkán kö-
(167.)

ig, június 8-ig látható

MANN palotában

óratól 9 óráig este a világhírű

puti pár.

gátását megkönnyebbiteni, mátol
20 kr., 2. hely 10 kr.

lettel Sedelmayr I. impressario.

0000 □ öl területi gőzmalom-
a rajta lévő épületekkel, és
reléssel együtt: 1882. június
n délután 3 órakor a takaré-
r iroda helyiségében megtar-
nyilvános árverésen szándé-
án eladatni: felhivatnak a
óhajtók, hogy emített helyen
zött órában 2000 frt bánt-
el megjelenni sziveskedjenek;
további feltételekről addig is,
lötti órákban bármikor bővebb
gositást nyerhetnek.

elt Debreczen, 1882. május
tartott ülésben.

Az igazgatóság.

helyiség változtatás!

an szerencsém a n. é. közön-
tudomására hozni, hogy az ol-
ár pünkösztkor a Vecsey-féle
píacz-utcai özv. Tóth István-
onyság házába (Huber József)
étetett át. Az elérkezett fű-
alkalmából ajánlom dusan
zett coffer raktáromat, szalma
tó kalapokat valamint olcsó
választékú játékszeremet is.

Tisztelettel
Fried Jakab.

Vizen és szárazon.

Debreczen, jun. 6.

„Szegény ember vízzel főz.” Mikor még ott van, vagy már oda jut a gazdaember, hogy saját földjét mivelni nem bírja, elmegy más határba és ott feles földet vállal gyenge erejével, másnak hajtva hasznót. Jó szerencse, ha tisztázni tudja helyzetét; rendes dolog, hogy beleveszt, hogy szegény gazdaem-berből — egészséges koldus, munkatehető bár, de önálló munkatér nélküli ember válik, vagy cselédnek megy, vagy éhen vesz el.

A mi az egyesre, az áll a tár-sulatokra, az államokra is. Az az állam, mely saját akarata szerint intézheti sorsát, mert minden mástól független, ha szegény is, de dolgá-nak maga vallja kárát, maga látja hasznát. Az az állam, mely máshoz csatlakozva felelő aljasul, munká-jának kárát bőven arathatja, hasz-nát — más teszi el.

Magyarország ilyen feles mun-kás, a gazda Ausztria. A kishitűség lemondásra kényszerítette a hazának egy nagy tehetségű, egy tulságosan nepszerű fiát a jövővel szemben — s c lemondás, e példa elcsüggesztett sokakat a rajzolt rózsás kiatás el-ámitott még többeket, lemondott a nemzet az állami önállóságról és — aratja bőven, a feles jutalmát: szen-ved teljes kárt, élvez 20-ad rész hasznót.

Keze megvan kötve, bármit akarjon is építeni, hogy a jövő-dőre biztosítsa magát, előáll a gaz-da s széttepi a tervet, nem enged dolgozni.

Az osztrák-magyar katonaság minden inkább, csak nem magyar, 16 esztendő kellett rá, hogy ezt megismerje a magyar kormány, melynek katonaság nélküli hadügy-

minisztere Szende Béla. Vérlá-zító tények elkövetése a közös had-sereg tisztikara részéről a polgár-ság, az alkotmány ellen volt szük-séges, hogy némi tevékenységre szánja magát a kormány, hogy olyan lépést próbáljon tenni, mely némi javulásra vezet. Na hiszen van is benne köszönet!

A tisztikar türethetlen viselete ébresztette fel a tevékenységet s ime előállt a világra szóló javas-lat. — Ne félj már magyar! lesz magyar hadsereg, hiszen a kormány kezdeményezésére 120 osztrák tiszt kiképzésére bőkezű alapítványt teszen a magyar országgyűlés! Légy nyugodt magyar nemzet, mert ez-után nem osztrák pénzen, saját pén-zeden szerzed meg a szerencsét, hogy lesz módod szemlélni zászlód gyalázatát, polgártársad vérenek om-lását. Magyar pénzen nevelnek See-manokat, Dienstliket.

Valóságos satira!

Nem ezt várta a nemzet felelős kormányától, és Tisza nem azt ígérte kormányra lépése alkalmával. Hiszen így Bécsből is intézkedhetek volna. Hiszen a magyarság érdeke nem az, hogy kifizesse az osztrák katona neveltetési díját, hanem hogy a katona esküdjék az alkotmányra is és hogy az ily módon a magyar alkotmány örvé esküdtött katona itt e hazában a magyarság közepette képeztessék az alkotmány védelme, a kormány szemei előtt tiszté, ma-gyar állam taggá. Igenis, egy ilyen javaslatnak legbüszgőbb harcosai vol-nának, de midőn a kormány e hely-lyett 120 magyarból akar németet, osztrák-németet csinálni, az ellen teljes erőnkől kell tiltakoznunk.

Hogy mi az az osztrák katonai nevelés bármiféle pénzen? azt szo-moruan világítja meg ezer meg ezer példa. Miért soroljuk fel? miért ke-

serítsük meg úgy is nyomott békes-ségünket?

Magyarország a szegény feles, magának nem építhet, saját házá-ban zsellér már, épít a gazdának, amit bir csekély kis vagyonkával, amit építhet. Elég neki a gyönyör-öség, hogy a házat, melynek haszna másé, ő csinálta,

Az országgyűlési többség bi-zonynyal megfogja szavazni a kato-nai alapítványt, s a magyar pénzen neveltetnek a tisztek továbbra is magyar gyűlöletben idegen földön és esküsznek türethetlen hűséget szá-razon és vizen a felséges osztrák császárnak, mi pedig fizetünk és tü-rünk.

Jól van ez így is. „Szegény ember vízzel főz.”

— Gr. Apponyi Jászerényben va-sárnap beszámoló beszédet tartott válas-zói előtt, melyben különösen a bosnyák politika ellen kelt ki.

Konferenciát akarnak a francia s angol kormányok Konstantinápolyba ösz-szebírni az egyiptomi kérdésben. A hatal-mak a porta kivételével elfogadták az eszmét.

— A szatmári kérvényhez a zsi-dók bevándorlása ellen: Herman Ottó, Onody Géza, Szalay Imre, Hentaller La-jos, Halász Géza, Nagy István, Csiky Kál-mán, Dobránszky Péter és Istóczy Győző szándékoznak felszólalni.

Garibaldi emlékezete a magyar köp-viselőházban.

Képviselőházunk tegnapi ülésé-ben Helfy Ignác indítványára jegyző-könyvileg fejezte ki mély részvétét az olasz nemzetnek Garibaldi halála fölött.

A gyűlésről következő tudósítást ad-hatjuk:

A napirend előtt Helfy Ignác akar szójani.

— Dollyt elveszi egy lord — dajka mondja, szólal meg a kis Dot ártatlan hangon. De a „rendre” kiáltások elhall-gattatják, s ő ölembe rejti göndör fejét.

— Jól van, én megteszem a lehe-tőt, mondom végig nézve egybegyűlt tár-saimon, s ha nem kapok egyebet, mint valami rut — kiállhatatlan — vén embert, hát — (hangom remegni kezd).

— Hát annak is csak lesz egy háza a városban s mindnyájunkat odahiv lakni, mondja Bab szeretetreméltóan.

— S az az egy vigasztalna, hogy megtetted kötelességedet, teszi hozzá Czili.

— És most a parlament elnapoltatik, mondja Dolly felugorva. Hogy mikor lesz ismét együtt a tisztelt ház, nem lehet meg-mondani, — valószínű, hogy csak három hónap múlva, ha majd az elnök visszatér. S mosolygva néz rám, vállamra téve ke-zét.

— Megyek segíteni mamának a cso-magolásban, mondja Bab.

— S a mint távoznak, hallom, mint di-csérlik pompás új ruháimat. Sohasem volt annyim életemben. Mamának a szürke ru-hája, egy kék muslin s egy fehér — nem tudom, fel fognak-e úgy tűnni Londonban, mint itt.

— Mi Dollyval hátra maradunk. A mi családnak nem valami érzélgős; csóko-lódzás s édelgés ritkaságok a mi körünk-

ben. Ha hét leány van együtt, a csókoló-dás egyhangúvá válik, legfőlebb időöltés. De a legközönyösebb mindönk közt Dolly. És mégis most, mikor végre eljött a várva várt idő, hogy mennem kell s elbagynom az apai házat és — Dollyt, ugy szeretném körülölelni szép kedvezemet s megfogad-ni, hogy sohasem hagyom el. De miután minden érzélgős neveltség tárgya köztünk, egy sohajba fojtom érzelmemet.

— Kedves Jankám, mondja Dolly, átkarolva nyakamat, a mint a kerten ke-resztül andalogtunk, a többiektől mindtől kaptál valamit, egyedül tölem nem kaptál semmit.

— Te soha sem szeretél dolgozni, felelém élénken. Én pedig nem viselhet-ném el szívemen, ha értem megrongálnád ujjaidat.

— Szeretném, ha itthon maradnál, Janka, mond kis vártatva.

Ez minden szívelyesség, a mi tőle telik, de nekem ennyi is elég.

Az utolsó arcz, melyet az ősi lakban látok, a Dollyé, s ekkor azt hiszem, sze-meiben könnyek ragyognak.

— Az almavirág mind lehullott, helyette gyümölcs csüng az ágon, s a nyári est fé-nye bearayozza az ősi házat, mikor újra látom. Sohasem hittem volna, hogy a roz-zant őslak csak felényire jól is nézhessen

Helfy Ignác: Engedje meg a t. ház, hogy mielőtt a mai napirendre áttérnénk, néhány rövid percze igénybe vegyem be-cses idejét és felhívjam figyelmét a hazán kívül felmerült oly eseményre, mely im-már az egész művelt világot foglalkoztatja. (Halljuk!) Az olasz nemzetet s vele együtt az egész emberiséget nagy veszteség érte.

Folyó hó 2 án esti 8 óra tájt meg-halt Caprera szigetén Garibaldi József. Olaszország egyik legbübb fiát, egységé-nek, függetlenségének egyik legfőbb té-nyezőjét, nemzeti dicsőségének legragyó-góbb személyesítőjét vesztette el benne. Az emberiség egy oly tagját vesztette benne, minőt hosszú évszázadok is nagy ritkán szűnnek. (Ugy van!)

Tettus életét első sorban hazájának, hazája felszabadításának szentelte, de ne-mes szíve felölelte az egész emberiséget; kardját két világrészben villogtatta, de a népszabadságot lángoló lelke szétküldé melegítő sugarait miindentűvé, a hol csak elnyomott nép lakott. Nem csoda, ha da-czára annak, hogy ő már rég lelépett a cselekvés teréről, elhunytának híre meg-dobbant az egész emberiség szíve. Meg-érdemli az, a ki érte annyit érzett, any-nyit cselekedett.

A legnagyobb nemzetek sietnek rész-vétüket kifejezni s nem kétlek, hogy kö-vetni fogják a többiek is mindannyian.

Azt hiszem, t. ház nem volna illő, hogy a magyar nemzet ezek közt utolsó legyen. (Ugy van!) mikor anynyi oka van arra, hogy egyike legyen az elsőnek. Garibaldi neve annyira bevezővődött leg-ujabb alakulásunkba, hogy a történetírónak lehetetlen lesz e név felemlítését mellőzni.

Ó minden alkalommal oly meleg ro-konszenvet tanusított a magyar nemzet iránt, (Igaz!) S ha igaz az, a minthogy igaz, hogy a ki ma ott Caprera szigeten kiterítve fekszik, nem egyedül az olasz nemzetnek, hanem az egész emberiség ha-lottja: akkor bizonyos az is, hogy az e fölötti bánatnyilvánítás nem képezhet köz-tünk pártkérdest, (Ugy van!) Nem arról van szó, t. ház, hogy valamely politikai irány mellett tüntessünk, hanem szó van igenis arról, hogy a magyar nemzet képviselője a tisztelet és hódolat adóját rója le a legmagasabb polgári erényért, hon-szerelem és népszabadságot való lelkesü-lésért. (Helyeslés.) Legyen szabad ennélfogva reménylenem, hogy a t. ház egyha-gulag hozzájáruland ahhoz mit inditva-nyozni bátorodom, először: fejezze ki a

ki. A rózsák úgy egybe fonódnak a tor-nác lugasán, hogy csaknem eltakarják előlem a nyolcz ismert arczot, melyek üdvözlésemre jelentek meg, Igen, még spa is ott van — egyik kezét egy ócska bör-fedelű könyv olvasott helyén tartva, s mama, szegény mama, kinek sápadt arca bánatosabb mint valaha s szinte szenvedni látszik az üdvözlő mosolytól. (Vajjon érezte hiányomat? Senki sem segített neki, mióta én távol valék?) De a hét ifju arcz an-nál virulóbb. Valóban nem látam hozzá-jok hasonlót Londonban. Kezdem érteni, miért néznek többre ott mint itt.

— Istenem, beh jól néztek ki mind-nyájan! kiáltám lelkendezve, a mint sorra csókoltam őket.

— Rólad nem igen mondhatnám, feleli Bab. Te fehérvagy. Most nincs szüksége teje-vajra, ugye Henrika?

— Beh borzasztó vékonyka vagy, kedvesem, mondja mama a maga szeretet-reméltó lágy hangjával. A szívem is fáj, hogy nem részlethettek többet.

— De hiszen te megszépültél, Janka.

— S olyan különösen megváltoztál, mondja Dolly.

— Uj ruhája van s bezzeg más forma mint a miénk! De ugyan mi az ott a há-tad megett?

(Folyt. köv.)

t. ház jegyzőkönyvileg meleg részvételt azon veszteség fölött, mely Garibaldi halála az által az olasz nemzetet s általa az emberiséget érte. (Helyeslés.)

Trefort Ágost, vallás- és közoktatási miniszter: Az indítvány annyira meglep bennünket, hogy szerintem ez ügyben rögtön határozni nem lehet. Azért kérem a t. házat, méltóztatásuk elhatározását az ülés végére vagy holnapra balasztani. Én a dolgot lényegére nézve nyilatkozni nem akarok s az elhalasztást azért kérem, mivel e teremben nagyon kevés számmal vagyunk jelen. (Helyeslés jobbfelől.)

Elnök: Az első kérdés az: most kíván-e a t. ház határozni, vagy az ülés végén?

Irányi Dániel: Ha a felszólalt t. miniszter urnak az indítvány érdeme ellen lett volna ellenvetése, akkor érteném kérsét, hogy az indítvány tárgyalása, ille tőleg elfogadása más időre az ülés végére balasztassék. De a t. miniszter ur nem tett kifogást az indítvány ellen, annak érdemét e szerint helyeselte, nincs tehát ok, miért halasztassék akár az ülés végére, akár holnapra ezen egyszerű indítvány. (Helyeslés a szélsőbalon.)

Engedje meg a t. ház, hogy miután már felszólaltam, néhány szóval én is hozzájárulhassak ahhoz, mit Helyi t. képviselőtársam oly ékesen adott elő. (Halljuk!)

Ki volt Garibaldi Olaszországnak, mi volt más nemzeteknek, mi volt az emberiségnek, azt meg fogják mondani az olaszok, meg a többi nemzetek, és fel fogja jegyezni a történelem. (Ugy van!) De mi volt Magyarországnak, azt mi tudjuk, mi érezzük; (Ugy van!) mi különösen, kik külföldön élünk, de azt hiszem, önök is, kik idehaza voltak. Garibaldi nemcsak Olaszországnak, Garibaldi Magyarországnak is meleg barátja volt.

Midőn hazánk az abszolutizmus vas igája alatt nyögött, megfosztva szabadsága, meg alkotmány, meg állami életétől, veszélyeztetve, sőt megátadta nemzetiségében, akkor Garibaldi Kossuthnak nem is kérésére, Kossuthnak egyszerű felszólására késznek nyilatkozott egy hadsereg élén Magyarországra felszabadítására sietni, vért ontani, ha kell: életét kockáztatni. (Ugy van! a szélsőbal felől.) Midőn 1863-ban az ekkori szárazság következtében éhínség uralkodott Magyarországon rónáin, a nap heve elpusztította a különösen talajú földnek természetét, lepürkölve, ugyszólván tövig kitegetve a fűszálat is, hogy az állatok ezrével hmlottak el és az emberek éhínséget szenvedtek: akkor Garibaldi annyit tett, a mennyit senki más még saját honfitársaink közül sem. Hadd mondjam el, mit és hogyan tett. (Halljuk! Halljuk!)

Magam is odakünn lévén akkor, cskis a lapokból értesültem azon szomorú helyzetről, a melyben akkor honfitársaink voltak. Gondolkoztam a módokról, miként lehetne a külföld rokonszenvét felhívni szenvedő honfitársaink javára. Mit kísérlettem meg Franciaországban és miért nem sikerültek ott lépéseim: ez nem tartozik szorosan véme mai feladatomhoz. Csak azt mondom el, a mit Olaszországot illetőleg tettem. Irtam Garibaldinak Caprerába, lefestve kevés vonásokban Magyarországot akkori helyzetét, s felkérve, emelje fel hatalmas szavát, hogy honfitársai járuljanak filléreikkel Magyarországra lakosainak segítségéhez. Csakhamar felelt, magánlevelehez egy felhívást csatolva az olaszokhoz. E felhívásban, melyet nemes lelkének egész bevével irt, a többek közt a következő foglaltatott: „Ha Olaszország valaha elfelejté, mivel tartozik Magyarországnak a nemes vértől, a melyet fiai a mi csatamezőinken ontottak: hálátlansága nagyobb lenne Ausztria hálátlanságánál“. (Élénk tetzés a szélsőbal felől.) Magán levelében pedig, a melyhez ezen felhívás mellékelve volt, azt tudatta velem, hogy saját adományát már elküldötte Pulszky Ferencz-nének.

Hogy mennyit küldött és mikép: azt később tudtam meg egy honfitársamtól. Hadd mondjam el ezt is.

Vevén Pulszky Ferencz-nének sorait, melyekben ezen nem kevésbé lelkes, mint művelt honleány előadta a caprerai remetének hazánk akkori sanyaru állapotát, Garibaldi előhívást titkárát, azt kérdezte tőle: mennyi pénzünk van a szekrényben? A titkár megolvasta s megmondta főnöknek, hogy ennyi lira, ennyi centesimo. Zárja mind ebbe a levélbe és küldje Pulszky-né asszonynak. Elküldte azt az utolsó fillérig. Előbb vért, és ha kell, életét volt hajlandó feláldozni Magyarországot; most odaadta mindenét az utolsó fillérig. A hol ilyen tények szólnak, ott a további szó feleslegessé válik. (Élénk helyeslés a szélsőbalon.)

Ily tényekkel szemben Magyarország képviselői nem habozhatnak; oly indítvány elfogadása levén szóban, mely Magyarországot becsületében áll. (Élénk helyeslés a szélsőbalon.) Én kérem önöket, kérem Magyarországot becsülete nevében, fogadják el ezen indítványt. (Helyeslés a szélsőbalon.)

A ház az indítványt egyhangulag elfogadta.

A közös pénzügyminiszter kinevezéséről jelentik: A Bécsben tartott utóbbi közös miniszteri értekezletek után, Kállay Béni osztályfőnök késznek nyilatkozott a közös pénzügyminiszteri tisztség átvételére. — A megszállott tartományok igazgatása iránt teljes megállapodások jöttek létre.

A tiszaezslári eset.

Két fontos tanuvallomás történt közelebb; az egyik özv. Fekete Mihályné, a másik özv. Lengyel Istvánné. Fekete Mihályné ugyanis a múlt napokban Tokajba ment és utközben a vele menő asszonyoknak azt beszélte, hogy ő husvét szombat napján úgy delutáni egy óra táján a zsidó templom mellett Tót Faluba igyekezett és a fürdőházból melynek ablaka az utcára nyílik, erős nyöszörgést és sóhajtozást hallott. Akkor nem is feketett reá sulyt, de most nagyon nyomja a lelkét. A vizsgálóbíró értesülvén erről, Eszláron nyomban kihallgatta. Feketén bevallotta előtte, hogy hallotta a nyöszörgést, még meg is állt egy kicsit, de azt hitte, hogy valami zsidógyermek sir. Lengyel Istvánné önkénytelenséget és szintén azt vallotta, hogy ebed után a fürdőházban sirást hallott. Stuszmann, a t. eszlári zsidó hitközség kurátora szintén 2 napig volt letartóztatva, de szabadon bocsátott. A tégiási sakter fiának elfogatásával megkezdődnek már a szembesítések s így a vizsgálat remélhetőleg 9—10 nap múlva véget ér. Nyiregyháza általánosan el van terjedve a hír, hogy a zsidók tömegesen kikeresztelkedni készülnék.

A „Hon“ ismételve megerősíti azon hírt, hogy a zsidók Solymosinét megakarták vesztetőzni.

Kozma Sándor kir. főügyész szintén ott van.

A vizsgálatot nagy erővel folytatják, s az Eszláron 2—3 nap múlva be lesz fejezve.

Both Menyhért nyiregyházi kir. ügyész öngyilkosságáról a következőket halljuk: Both már idős ember volt; hosszabb idő óta nagy anyagi zavarral küzdött. Néhány héttel ezelőtt azt állította, hogy irodáját fel törték s abból 1300 forintot elloptak. Az állítás igen gyanusnak tűnt fel, a betörést semmi sem bizonyította. Feltűnő volt az is, hogy nem a pénztárt bántották, hanem állítólag az ügyész iróasztalát, a hol a mondott pénz el volt zárva. Vizsgálni kezdték a dolgot s ez az ügyészre nézve mind gyanusabb alakot öltött a tiszaezslári eset. Híre terjedt, hogy Both a hatóság előtt titkoltattak. Az állami főügyész a helyszínére küldötte Székely ügyészt, tegnapelőtt elrendeltetett Both Menyhértnek hivatalától felfüggesztése. Both erre elkövette az öngyilkosságát.

Garibaldi halála.

Az olasz szabadelvű lapok gyászkeretben jelentek meg, s mindenik magasztalja az elhunyt nagy hazafit.

Rómában s a nagyobb olasz városokban, sőt azt lehet mondani, hogy egész Olaszország minden községében mely levertség szállta meg a lakosságot Garibaldi halálának hírére; a házakról mindenütt gyászfátyolos nemzeti zászlók lógnak alá, a boltok Rómában s egyébütt szombaton egész nap zárva voltak.

Garibaldi intézkedése holttestéről 1881. szept. 17-ről van kelteve s szórószóra így hangzik:

„Miután végrendeletileg meghagytam, hogy holttestemet elégettesék, nőmet bizom meg ez akaratom végrehajtásával és pedig mielőtt még hírt adna valakinek

elhalásomról. Ha ő előbb halna el mint én, én is hasonlóan járok el az ő holttestével. Egy kis gránit urna fogja az én és az ő hamvait magában foglalni. Ez urna gyermekeink sarkophagja mögött állítandó fel az azt beárnyaló akácfa alatt.“

A fővárosból.

Az orosz zsidók közül egy szállítmány már megérkezett. — Piszkos, ronda alakok ezek, — kik utálatot gerjesztenek maguk iránt.

A Rákóczi-ünnepén a magyar tudományos akadémiát dr. Chyzer Kornél és Hegedüs László; a Kisfaludy társaságot ifj. Abrányi Kornél és Mikszáth Kálmán a Petőfi-társaságot pedig Bartók Lajos és Szabó Endre fogják képviselni. Miskolcz és Szathmár városok szintén küldenek képviselőket az ünnepre.

Furfangos családnak estek néhányan áldozatul a fővárosban. Valami élelmes szédelőg, fólhasználván Bartay Ede zenedei igazgató nevét ajas üzelmeire, adakozási ivatek küldöz a tehetősebb polgári, sőt a mágnás családokhoz is, kéregetve azon vagy egy meghalt zenedei tanár temetésére, vagy egyéb czim alatt csalva ki kisebb-nagyobb összegeket. Így Holtscher lipótvárosi polgárhoz állított be a napokban egy hordár, Bartay Ede névjegyével, melyen adakozásra szólítottottól egy elhalt tanár temetésére. Majd Bayer Karolina intézettulajdonosnót szedte rá szintén egy hordár segélyével. Az illetők a nevtükre címzett névjegynek hitelt adtak és adakoztak. Hasonlag járt egy igen tekintélyes mágnás is. A névjegy természetesen nem Bartay Edeé, hanem egy készítettett egyenesen e célra a csaló által.

UJDONSÁGOK.

A daláriünnepély rendezésére alakult nagy bizottság csütörtökön délelőtt 10 órakor a városház nagytermében értekezletet tart.

A tiszaezslári esetre vonatkozólag a Budapesti Hirlap a következőket jelenti: Nyiregyháza az a hír keringett, hogy a Rothschild cég 300,000 forintot küldött a zsidósághoz a törvényszék megvesztegetésére. A nyiregyházi zsidók folyamodtak a kormányhoz, hogy tűzzön ki 10,000 forintot az igazság kiderítésére, esetleg Solymossy Eszternek élve vagy halva való megkerítésére. Székely főügyész helyettes még mindig az ügy tanulmányozásával van elfoglalva, s csakis ennek befejezése után megy Eszlárra. A vizsgálat még 10—12 napig eltart. — A zsidóság hűségének kiderítését Székely kétesnek tartja, s a legkomolyabb bonyoldalmaktól fél. Hír szerint Budapestről a vizsgáló bírőhoz névtelen levél érkezett, melyben azzal fenyegetőznek, hogy életét veszélyeztetni, ha oly antiszemitikus irányban folytatja a vizsgálatot.

Vigyázatlanúság. H-Pályiban az elmúlt napokban egy szegény családnak két és fél éves gyermeke egy nem egészen félig vízzel tett dézsa mellett játszadozván, abba fejjel lefelé esett. A kis gyermek nem tudván magán segíteni, természetesen pár perc alatt megfult. Anyja a dolgot csak akkor vette észre, midőn már meg volt halva.

Megszűnt lap. A Déesen Havas Gyula által szerkesztett „Iparügyi Közlöny“ című lap tegnapi, 23 ik számával pártolás hiányában megszűnt. Kár érte; rövid fennállása alatt jól töltötte be feladatát.

Váljunk el! A mai romlott világban bizony már semmiem új a nap alatt.

Megesik az is, hogy két fiatal léleknek hosszabb időn át ápolit szerelme füst és páráként szertefoszlik a házasság kikötőjében háromszor 24 óra alatt! Mert ilyen eset történt most Debreczenben. Szép volt a pár, az ifjuság tüde színének pirja borította arcukat, midőn az oltár előtt elrebegették a „holtomiglan“: A pap megáldá őket keneteljes szavakkal, a rokonság örült a szép frigynek, — csak az új pár nem. Végre is feledve a „holtomiglan holtodiglan“ hűségfogadás esküjét, — harmad nap reggelén elmentek a paphoz, s onnan miután kibékülésről szó sem lehet, ügyvédekhez, s a két szerető lélek most mint perlekedő fél áll szemköt egymással, epekedve a pillanat után mely a „rózsá“-lánczot szétmorzsolja, hogy még nyomja sem maradjon fent.

Muzeum. A múlt hóban is szépen gyarapodott a főiskolai muzeum; — mert az érdektelenebb tárgyakat nem említve, Rickl Antal urtól kapott a vereslábu solyomnak egy him példányát; — Hechtman Salamon házaló zsidótól, kinek éber figyelmét a muzeumi tárgyak sem szokták elkerülni, — egy sajtáságos alaku urnaszerű kettős cserépedényt, mely czeleglé-utcán a leánynevelő intézet udvarán másfél méter mélységben találtatott Szikszay József domhidai ref. lelkész azon bronzkorszaki tárgyakból, melyek ott 1880-ban a Sipos Zsigmond ur birtokán egy vízvezető árok ásatása alkalmával négy láb mélységben egy ládaalakú cserépedényben nagy számban találtattak, egy füles kávas broczvést, egy nyitott sima bronzkarikat, egy mind két lapján három ormájú lándzsatőrédéket, melynek mind a hegye, mind a köpüs végének nagyobb része le van törve, egy két füll csinos cifrázu s lyukas fenékű ezin eszeszt: magam is hoztam az egyleti kertből egy földipocot, mely az alföld különlegességeihez tartozik; — végezetre Huber József ur az iparos ifjuság egyletének elnöke ajándékozott az egylet nevében az 1881. agusztusban rendezett kiállításról egy arany-, egy ezüst- és bronz érdeméremet, mind hármat tokban, és egy emlékéremet tok nélkül. A midőn örömmel tudom e folytonos gyarapodást egyszerűsággal köszönetet mondok a buzgó pártolóknak. Debreczen, 1882. jun. 2. Kovács János m. k. tanár.

Nyilvános nyugtatóvány. Boros Sándor ur, sűrű raktár tulajdonos és kőfaragó mester, az iparos tanulóknak jutalmazására 2 db. 1 frtos tallért volt kegyes adományozni. Ez alkalommal legyen szabad kérnem mindazon kegyes jöltevéket, kik e célra kegyes adományt szántak, hogy azt hozzáam f. hó 10-ig méltóztatásnak elküldeni. Debreczen, június 5. Dóczy Gedeon ip. isk. igazgató.

A „szerelem“ világból. — Érdemes ügyben döntött nemrég a kir. kuria. Cz. Antal egy előkelő hölgygyel szerelmi viszonyban élt. A szerelem azonban évek múlva elpárolgott, s a szerelmek közt szakadás állt be. A hölgy, midőn Cz.-tól elbuzosott, panaszkodott neki, hogy egy sorjegy 150 forintig van elzálogosítva. Cz. odaadta a hölgynek a 150 frtot, utóbb azonban megtudta, hogy a nőnek nem volt sorjegy, s így azt nem is zálogosíthatta el. Cz. család miatt fenytő följelentést tett a hölgy ellen. A törvényszék akkoriban zárt ülésben tárgyalta az ügyet, s dr. Wellisz Vilmos védő álláspontjára helyezkedve, a vádlottat felmentette. A kir. tábla az ítéletet megváltoztatta, a vádlottot ki a család vétségében vétkesnek mondta ki, s ezért egy évi börtönrre, 100 frt pénzbírságra, 3 évi jogvesztésre és az említett 150 frt kár megtérítésére ítélte. A törvényszék tegnap hirdette ki a kuria ítéletét, mely a tábla ítéletét feloldotta, s a törvényszék álláspontjára helyezkedve, a vádlottot felmentette.

Hymen. Városunk fia Sinay Lajos ma esküszik örök hűséget Bak Péter uradalmi számtartó bájos és kedves leányának Etelkának Csegén.

A Rákóczi-ünnepély. A f. évi június hó 11-én tartandó Rákóczi-ünnepély alkalmából a magyar éjszakkéleti vasuton ugyanaz nap külön vonat fog S. A. Ujhelyről Borsira, és vissza indítani. A mentre mérsékelt áru menet-terti jegyeket fognak az ünnepélyen részt venni szándékozó közönség részére kiszolgáltatni. E jegyek ára: I. osztály 40, II. osztály 30, és III. osztály 20 krajczár. A külön vonat S. A. Ujhelyről Borsira d. e. 10 órakor, és Borsiról vissza S. A. Ujhelyre esti 5 óra 45 perczkor fog indulni.

Drága zsidók. Köztudomású tény, írja a londoni „Globe“, hogy a zsidók kikeresztelkedése nagyon sokba került a hit-térítőknél. A skót szabad egyház nagy zsinatja elé épen e napokban terjesztették be egy kimutatást, mely szerint az egyház hittérítői 6680 font sterlinget adtak ki a múlt évben zsidók kikeresztelkedésére. — S ennyi pénzért összesen csak hét zsidót térítették át a keresztény hitre, négyet Konstantinápolyban, kettőt Buda-pesten és egyet Boroszlóban. E szerint egy-egy kikeresztelkedett zsidó épen 11 ezer frba került.

Megörült tanító. Mennyey Ferencz községi polgári iskolai igazgató, Mennyey József tanfelügyelő fia, nem régen elhagyta állomását s hazatért szüleibez Szombathelyre; itt azt tapasztalták, hogy a szerencsétlen fiatal ember elmebetegségben szenved. A beteget elszállították a budai tébolydába.

Humoros végrendeletek. Albion

spleenes fiának főjel ködés, miről még ha nak lemondani, mit delet is: „Ezennel hagyok Bath város a harangozóknak oly minden év május 14 fordulóján az apátság ünnepeleesen harango géli 8 órától esti kivévén az evésre st mint hogy halálom é ten reggeltől estig v házi zsarnokságtól és rencsés megszabadul tétetek lelkiismeretösszeg két részletben dott két napon.“

Lak és hiv toztatás. Tudatjuk hogy Csajkos Gyula szabolgábiró lakását é f. é. pünkösdtől fogva 1445. sz. a. Fényes-

Hely változ esem a n. é. közöns síteni, hogy kocsigyá évi pünkösdtől a sze számu háztól, át tette 2603. számú házhoz ez alkalommal bátorb ég figyelmébe ajánl eddigi becses pártfog mint a vidéki n. a. köszönve maradtam gyártó.

A kit Jókai A bécsi N. W. Tag velet kapta egy kis eszme, hogy emberek redéken át életben újabb regényében ol reméltán, sőt csakn oly csábítóan ki van hatna tudós, ki ama hogy ily kísérletet te emberi lényét átszo kornak. Ha ez az kérem a t. szerkesztő tudóst hozzam, minth nemzedéket különbé tökéletesen hajlandó évet átaldni, hogy a alább mint personifik xikon hasznára lehess ces lapjában „A jövő dig és mindenkor m vendve köszen talál zatra.“

Kirándulás a futó

Nyiregyházi Skor Azon kezdem, czipálisom. Tetszik t hetlap komor szerke sabb szeszélyesebb é én még nem ismerté Tudvalevő dol nélkül ép egy nem viz nélkül, s miután pott, ime az elcsapá nalmányom eredmény napvilágot lásson. H ködni, ha meglátja penze banja!

A múlt héten a szerkesztői irodáb egy két monogram jó kedvűn így szóló — Skorpió!

jen kérem Nyiregy osztályu szabad jegy itt van 20 frt. Ezt zon! Irjon minden tiszaezslári leányról dalumról. Nos? Me — Repülök é

tóm! Hisz tudja, ho mint Mignon éneklé — Hát menjé reimes ne legyen kardalnoknó van eg tam.

A köteles tiszt dezni, hogy vajjon lamelyikbe a t. sze is nézne! Oh az én szereti a — szép s

A jegyet és s gyűrtem. Utazásom egész várost, nem mányt bíztak rám bitni azok, a kik ott lenni.

Nem sokára dultam. A kupéba tem, cs. kir. ha idegen ezredtől. E formisos emberek

Muzeum. A múlt hóban is szé-
rapodott a főiskolai muzeum;
az érdektelenebb tárgyakat
Riekl Antal irtól kapott a
solyomnak egy him példányát;
man Salamon bázaló zsidótól, ki-
figyelmét a muzeumi tárgyak
táka elkerülni, — egy sajátos
naazéri kettős cserépedény, mely
szótán a leánynevelő intézet ud-
astélméter mélységben találtatott
József domahidai ref. lelkész
pezkorszaki tárgyakból, melyek
ban a Sipois Zsigmond ur birto-
vizezető árok ásátása alkalmá-
láb mélységben egy ládaalakú
nyben nagy számban találtattak,
kávás brozveszt. egy nyitott
pezkarkitát, egy mind két lapján
májú lándzsatörőket, melynek
nyege, mind a köpüs végének na-
rezo le van törve, egy két fülű
sztrázán s lyukas fenékű ezin
magam is hoztam az egyleti kert-
tárgyhoz, mely az alföld külön-
tárhoz tartozik; — végezetre Hu-
er ur az iparos ifjuság egyleté-
ke ajándékozott az egylet nevé-
1881. augusztusban rendezett kiál-
gy any- egy ezüst- és bronz-
net, mind három tokban, és egy
net tok nélkül. A midőn öröm-
tom e folytonos gyarapodást egy-
közönetet mondok a buzgó
ak. Debreczen, 1882. jun. 2. Ko-
os m. k. tanár.

Nyilvános nyugtatóvány. Boros
r, sűrű raktár tulajdonos és kö-
ester, az iparos tanulókat jutalma-
2 db. 1 frtos tallért volt kegyes
ozni. Ez alkalommal legyen szem-
mindazon kegyes jeltörököt,
ára kegyes adományt szántak,
hózzám f. hó 10-ig méltóztassa-
deni. Debreczen, június 5. Dóczy
p. isk. igazgató.

"szerelem" világából. — Éry-
ben döntött nemrég a kir. ku-
Antal egy előkelő hölgygel sze-
zonyban élt. A szerelem azonban
va elpárolgott, s a szerelemesek
adás állt be. A hölgy, midőn
bucszott, panaszkodott neki, hogy
egy 150 forintig van elzalogo-
odaadta a hölgynek a 150 frtot,
zouban megtudta, hogy a nőnek
sorsjegye, s így azt nem is zá-
tta el. Cz. család miatt fenytő
st tett a hölgy ellen. A törvény-
koriban zárt ülésben tárgyalta
s dr. Wellisz Vilmos védő állás-
helyezkedve, a vádlottat felmen-
kir. tábla az ítéletet megváltoz-
vádlottát a család vétségében
k mondta ki, s ezért egy évi bór-
00 frt pénzbírságra, 3 évi jogvesz-
az említett 150 frt kár megéri-
télte. A törvényszék tegnap hir-
a kuria ítéletét, mely a tábla
feloldotta, s a törvényszék állás-
helyezkedve, a vádlottát felmen-

Hymen. Városunk fia Sinay Lajos
szik örök hűséget Bak Péter ura-
amtartó bájos és kedves leányá-
kának Csegén.

A Rákóczy-ünnepély. A f. évi
11-én tartandó Rákóczy-ünne-
almából a magyar éjszakkéleti va-
yanaz nap külön vonat fog S. A.
Borsira, és vissza indittatni. A me-
sékelt áru menet-téti jegyeket fog-
ünnepélyen részt venni szándékozó
g részére kiszolgáltatni. E jegyek
osztály 40. II. osztály 30. és III.
20 krajczár. A külön vonat S. A.
Borsira d. e. 10 órákor, és Bor-
za S. A. Ujhelyre esti 5 óra 45
fog indulni.

Replák zsidók. Köztudomású tény,
ndoni "Globe," hogy a zsidók ki-
kedése nagyon sokba került a hit-
k. A skót szabad egyház nagy
elé épen e napokban terjesztettek
kimutatást, mely szerint az egy-
ritői 6680 font sterlinget adtak
t évben zsidók kikeresztelkedé-
S ennyi pénzért összesen csak
t térítették át a keresztény hitre.
Konstantinápolyban, kettőt Buda
és egyet Boroszóban. E szerint
kikeresztelkedett zsidó épen 11
a került.

egőrült tanító. Mennyey Ferencz
polgári iskolai igazgató, Mennyey
infelgyelő fia, nem régen elhagyta
s hazatért szüleihez Szombath-
tt azt tapasztalták, hogy a sze-
n fiatal ember elmebetegségben
A beteget elszállították a budai
ba.

Humoros végrendeletek. Albion

apleenes fiainak főjellemonása a külön-
ködés, miről még haláluk óráján sem tud-
nak lemondani, mit bizonyít eme végren-
delet is: "Ezennel 50 font sterlinget
hagyok Bath város apátsági templomában
a harangoznak oly föltétel alatt, hogy
minden év május 14-én, lakodalmam év-
fordulóján az apátság összes harangjaival
ünnepélyesen harangozzon, még pedig reg-
geli 8 órától esti nyolcz óráig folyvást,
kivérvén az évesre szükséges időt; vala-
mint hogy halálom évfordulati napján zin-
tén reggeltől estig vigan harangozzon a
házi zsarnokságtól és csapásoktól való sze-
rencés megszabadulásom öröme. E fel-
tételtek lelkiismeretős betöltése mellett az
összeg két részletben fizetendő ki a mon-
dott két napon."

Lak és hivatal helyiség vál-
toztatás. Tudatjuk az érdekelt felekkel,
hogy Csajkos Gyula b. újvárosi járási
szolgabíró lakását és hivatali helyiségét
f. é. pünkösdtől fogva nagy-hatvan utca
1445. sz. a. Fényes-féle házhoz tette át.

Hely változtatás. Van szeren-
esem a n. é. közönséget tisztellel érte-
síteni, hogy kocsigyártó műhelyemet folyó
évi pünkösdtől a szent ana-utczai 2529.
számú háztól, át tettem a czepléd utcai
2603. számú házhoz a kuttal szemben;
ez alkalommal bátorkodom a n. é. közön-
ség figyelmébe ajánlani magamat, és az
eddig béces pártfogását egy a helybeli
mint a vidéki n. a. é. közönségnek meg-
közönlve maradtam Lajosy Béla kocsi
gyártó.

A kit Jókai rajongóvá tett.
A bécsi N. W. Tagblatt a következő le-
velet kapta egy kisasszonytól: "Mintán az
eseme, hogy emberek kristályokban évez-
redekben át életben tarthatók, Jókai leg-
újabb regényében oly világosan és hitel-
reméltőn, sőt csaknem azt mondhatnám,
oly csábítóan ki van fejte: könnyen akad-
hatna tudós, ki ama kísértetbe jöhetne,
hogy ily kísértetlet legyen s századunk egy
emberi lényét átszolgáltassa a késő utó-
kornak. Ha ez az eset előadná magát,
kérem a t. szerkesztősejtet, utasítsa ezt a
tudóst hozzá, mint hogy én a mai sátnya
nemzedéket különben is rég megunván,
tökéletesen hajlandó vagyok 10—20 ezer
évet átadni, hogy aztán utóvilágnak leg-
alább mint personifikált konversations-le-
xikon hasznára lehessenek. Egy felhíva-
bécse lapjában „A jövő Nahama”-jához min-
dig és mindenkor meg fog találni s ör-
vendve készen talál a tudományos áldo-
zatra!"

Kirándulás a futóhomok fővárosába.

Nyiregyházi tanulmányok.
Skorpiótól.
Azon kezdem, hogy elcsapott a prin-
cipálisom. Tetszik tudni, ez egy helybeli
hetilap komor szerkesztője, a kinél pedán-
sabb szégyeltesebb és zarnokabb embert,
én még nem ismertem.

Tudvalevő dolog, hogy én újságírás
nélkül ép egy nem élhetek el, mint a hal,
viz nélkül, s mintán a principális elcsa-
pott, imo az elcsapást okozott utazási ta-
nulmányom eredményét ide adom, hogy
napvilágot lásson. Hej, hogy fog dühös-
ködni, ha meglátja itt en, hisz az ő —
penze bánja!

A múlt hétén történt. Ott körmöltem
a szerkesztői irodában, midőn a szerkesztő,
egy kék monogrammos levél olvasása után,
jó kedvtől így szólt:

— Skorpió! Van kedve utazni? Men-
jen kérem Nyiregyházára. Itt van egy 2 od
osztályú szabad jegy oda és vissza. Aztán
itt van 20 frt. Ezt költse el, de vigyáz-
zon! Irjon mindenről. Színházról, elttint
tiszaszalári leányról és minden egyéb skan-
dalumról. Nos? Megy?

— Replák édes, drága, jó szerkesz-
tőm! Hisz tudja, hogy „oda, oda vágyom”,
mint Mignon énekl!

— Hát menjen. De vigyázzon; sze-
relmes ne legyen valakibe; szép szemű
kardalnoknő van egy pár — mint ballot
tam.

A köteles tisztelet tiltotta megér-
dezni, hogy vajjon nem nézett-e bele va-
lamelyikbe a t. szerkesztő ur, de hát hogy
is nézne! Oh az én volt principálisom nem
szereti a — szép szemeket.

A jegyet és a pénzt rögtön zsebre
gyűrtem. Utazásommal beharangoztam az
egész várost, nem caoda, ha egész szállit-
mányt bíztak rám Nyiregyházra továb-
bitni azok, a kik szeretnének magok is
ott lenni.

Nem sokára utrakész voltam és elin-
dultam. A kupéban egy katonatiszttal ül-
tem, cs. kir. hadnagy volt, valamelyik
idegen ezredtől. En nem szerettem az uni-
formis embereket. A hölgyek rendszeren

előnyben részesítik a czibilek fölött s en-
gem is csak tiz ideálom hagyott a fakép-
nél — uniformis miatt.

Hej! ha én is szert tehetnék egy
hadnagyi uniformis jogos viselésére, nem
adnám — nos, mennyiért nem adnám?
Hát nem adnám egy szép asszony esőkjá-
ért, miután ugy többektől kaphatnék.

No de ne bölcsekedjünk ezen, nyu-
godjunk meg abban, hogy megérkezünk.
Persze, én rá sem senki sem várt az
indóháznál, de várta utatársamat egy sugár,
kék szemű, barna fiatal hölgy, kinek még
a fehér fátyola is lobogott, midőn kezét
fogott a seprű bajszu tiszt ural.

Fel is forrt bennem a méreg. Hát
igazság ez? Azért mert uniformisa van,
ilyen fogadtatása legyen? De ne legyünk
irigyek! Ki tudja, szín boldogság-e az ily
fogadtatás.

A „Hársfa” Nr. 8-ba beszállásoltam
gyenge természetem s miután rendbe hoz-
tam toilettemet, kész voltam a tisztelgők
elfogadására.

A „Hársfa” tanyája a művészetnek;
ott van a szinkör és ott van találkozója
minden ügybarátnak. Épen olyan hely ez,
mint itt Debreczenben a Gyuri bácsi csár-
dája, csak hogy az alakok más kiadásuk
bénne.

Hajh, minő riadalmat okozott az én
megérkezésem! A művészet felkelt és fel-
nem kent papjai s papnői tödultak meg
nézésemmre, s mindenik azt kérte, hogy
hát mikor megyek vissza és mit
hoztam — nekik?

— Hozott-e valamit? Kérdé egy
barna kis hölgyecske.

— Igenis „Ö” küldött 1 kilogramm
eseresznyt meg egy levelet.

Atvételtem és futott vele tovább.
— Hát nekem? Kérdi a másik.

— Magának is hoztam egy naran-
csot, meg egy levelet; bizonyosan az van
benne írva, hogy mint kell enni a naran-
csozt?

— És nekem — szólt a harmadik?
— Magának édes, elhoztam — ma-
gamat!

— Kell is nekem ilyen ócska por-
téka, volt a megemésztő válasz, mely en-
nem odáig keserített el, hogy rögtön be-
mutattam magam a — nyiri vinkénak.

A szinkör mint említém van a ven-
dégül udvarán. A szinlap szerint „Fati-
nitza” adatott. Csátár javára.

Két debreczeni ismerőssel be is vo-
nultunk az első padba. Az egyik egy
gömbölyű termetű földbirtokos volt, a má-
sik pedig egy ügyvéd bojtár, a ki párftü-
mtül karbolsavat használt s a legapróbb
ember mértelrel mérve.

Mulattunk is nagyszerűn!
Fatinitzát ismeri a debreczeni közön-
ség; nagyrészt azok adták a szerepeket,
akik Debreczenben; új volt Cservári Ilona,
aki Székesfehérvárt sokféle koszorút össze-
szerzett — működésével.

Liriát énekelte; hogy jól, azt nem
vonom kétségbe, de hogy játéka is jó
volna, azt már nem állítom. Szép hebróni
rózsa, de épen ez a kifogás, hogy tipikus
— rózsa.

Másnap láttam a „Tiszturak a zár-
d“-ban; meggyőződtem újra, hogy Cservári
k. a.-nak szépek a felső hangjai, hogy
tudja is kezelni, de hát a r. kath. zárda
növendék és az ő tipikus arca illuziót
csiklandoztat. — Vadnai k. a. valóságos
kis kiadású — Blaháné. Játék esicser-
gése, éneke, mindene kópia s így a ked-
ves naivságnak utóize van. Hangja kis ter-
jedelmű s a felsőbb registerben egy kicsit
hamissocská.

Latabár elemében van rendezés. Jól
akar játszani, nagyon is pislog a hatást
észrevenni egy bizonyos páholyba, a hol
a szivbajból feltűnt Somló út, nem egye-
dül, de többekkel, akik közül valaki lát
csövezte is a derék játszó, igen jól mu-
latván kedélyes bohóságain.

Némethről tudva van, hogy nagy mű-
vész. Vizvári, Szigeti, Horváth Vincez,
Szatmári A. semmik ő hozzá képest. Igaza
van az ottani lapnak, hogy ő oly nagyal-
kotó szellem, a minőt még Európa nem
pipált, a ki soha nem ront, a kit csak bá-
mulni és csodálni lehet. — Én Krisztus-
kám, minő könnyű — nagyok és halha-
tatlannak lenni — Nyiregyházán. Oda kö-
tözöm én is.

Láttam aztán a női kar néhány tag-
ját is brilliorián. — Hogy kinőtte magát
Závadoszky Terka, (a ki különben komo-
lyan igyekszik,) nagy szerepekben is de-
rekanan megállotta helyét, aztán Bérczi
Mari, aki oly csinos jelenség volt a „Fati-
nitza”-ban, hogy a kórházban beteg-
fekvő is felkelne ágyából, — megdi-
csésmni: Iványi Mariska, most ismerkedik;
új tag, de jó. Kittnő hangja van s ha nem
csalódom nem sokára jó énekesnővé küzdi

fel magát. A férfiak között Aranyhegyi
szokott exallálni, van tere a mókázásra s
együttal nekem játszott egy szivarért, cse-
lekedve teménytelen furcaságot. Havi is
törekvő fiatal ember ha tér volna számára
lenne belőle valami.

A kis Érczi, az első tenor régi is-
merős, most is az az édeskés játéku orr-
hangu, aki régen volt.

Láthattam volna a „Kaviár” előadását
is, hanem ezuttal jobb élvezet vár reám.

Volt nekem ott egy jó barátom; na-
gyon szeretjük egymást, thja sokszor hál-
tunk együtt — katoná korunkban, mikor
mi káplárok, az őrmester ur szeszélye
folytán, minden oláh falu legromdább há-
zába volnunk bekovártélyozva. A nyomo-
ruság jó barátokká tett. Vele töltém az
egész estét. Barátkoztunk füvel is fával is
és meggyőződtem hogy Nyiregyházán is
van jövéri ifjuság, s hogy a nyiri bicska
nyitogató ép olyan szentelt víz, mint a
a Gyuri bácsi újbóra, melyből mentől töb-
bet iszik valaki, annál józanabb.

Szerettem volna pedig megnézni a
a kis Medgyaszai Elevint, a kiről sok
szépet és jót beszélt v a l a k i, no de nem
volt „Kaviár” nekem az az előadás, mi-
kor más „Kaviár” is kinálkozott a mu-
latságban. Barátkoztam is és megtanultam
egy dalt, mely arról zeng, hogy a szere-
lem nem szereti a — gyertyát. —
(Folyt. köv.)

Irodalmi és művészeti hírek.

— A magyar tudományos aka-
adémia lakomája. Az akadémia ez évi
nagygyűlése után a Hungária dísztermé-
ben igen fényes lakoma tartatott, melyen
az akadémia tagjai közül igen sokan vet-
tek részt. A megjelentek a patkó alakú
asztalnál következő rendben helyezkedtek
el. Lónyay Menyhért gróf elnök asztalfő-
lél foglalt helyet, jobbján tít: Haynald
Lajos bírnok érsek, gr. Széchen Antal
és Pulszky Ferencz, balján: Pauler Tiva-
dar igazságügyi miniszter, Ipolyi Arnold
püspök és Tanárky Gedeon államtitkár.

Ott volt továbbá Kápolnay József, József
főherceg segéde, Gyulai Pál, Lenboasék
József, Greguss Agost, Fraknoi Vilmos,
Deák Farkas, Bogisich Mihály, Bartalus
István, Szabó József, Keleti Gusztáv, Szi-
lády Aron, Tarkányi Béla, dr. Czobor
Béla, Hunfalvy János, dr. Jedlik Ányos,
Zsilinszky Mihály, Joanovich György, He-
gedüs Kandid Lajos, dr. Pauler Gyula,
Than Károly és Harkusovszky miniszteri
titkár, Az ujonan megválasztott tagok kö-
zül jelen voltak: Szigeti József, Abel Jenő
és Szentkláray Jenő. A harmadik fogás-
nál Lónyay Menyhértgr. a király családra
emelte poharát. Utána Haynald Lajos ér-
sek az akadémia elnökét éllette. Hazánkat
— ugymond — nemcsak a katonai ha-
talom és a politikai ügyesség teheti nagygya-
hanem a tudomány hatalmas és felvilágo-
sulás szelleme is. Az akadémianak fel-
adata a tudományt fejleszteni és a felvi-
lágosulást terjeszteni. Az akadémia min-
den tudományos mozgalmat összpontosítani
igyekszik, s hogy e törekvésének eleget
tehessen, oly elnökökre van szüksége, kik
nemcsak pusztán az elnöki tisztet viselik,
hanem az előhaladás útját megvilágítják.
És az akadémia jelenlegi elnöksége ezen
kötelesség tudatában az elnöki tisztet oly
kittünően képviseli, hogy a tagok legmé-
lyebb hálaájára és elismerésére érdemesek.

Élénk eljenzés követte e szavakat. Utána
Széchen Antal gróf Trefort Agostonra emel-
te poharát. Ipolyi Arnold gr. Széchenyi
Béla rá ivott áldomást. Lónyay Menyhért
Haynaldra, mint a civilizáció és a felvi-
lágosítás harczására. Beöthy Zsolt Szigeti
József és a megválasztott új tagokra
emelte poharát. Fraknoi Vilmos azokat
éllette, a kik eddig még nincsenek kittün-
tetve az akadémikus címmel. Pulszky
Ferencz Semsey Andorra, mint új tagra
írta poharát. Haynald, a testileg csekély,
de szellemileg nagy titkár, Fraknoi Vil-
mosra mondott tréfas pehárköszöntőt. Frak-
noi Jedlik Ányost, az akadémianak vete-
ren tagját éllette. Majd Szigeti József
emelt szót. „Mit mondjak, — kezdé —
mint ujdonsült minorozus akadémikus?
Ugy érzem magam, mint a kit a vállfűző
szorit. En egészen megindulva egyszerre
nyilvánított büszkeségemet és hálás kö-
szönetemet a ritka kittüntetéstért. Ha önk-
uraim, látták volna, mint csókoltak össze-
vissza színészársaim, ugy a fiatalok, mint
az öregek, ugy az asszonyok, mint a
leányok (Nagy derültség), azon hir halla-
tára, hogy én akadémikus lettem, akkor
talán önk is ugy szeretnének engem, mint
én önök. Én a magam részéről és azon
fiatal ujdonsült akadémikusok nevében,
kik megigérték, hogy szorgalmasak lesz-
nek, (Derültség) hálás köszönetem nyil-

vánítása mellett, emelem poharam mind-
azokra, kik akadémikus névvel vannak
dekorálva.” A pohárköszöntőt élénk éljen-
zés követte.

Az időjárás.

Európában a depressio (755) a con-
tinens északnyugati; a nagy légnyomás
(768—767) annak délkeleti részében van.
Északnyugaton erős szelekkel az idő borús,
esőkkel; délkeleten változó felhőzött, ke-
vés esővel. A hőmérséklet kissé nagyobbott.

Hazánkban: Többnyire délkeleti és
keleti mérsékelt szelekkel a hőmérséklet
kissé nagyobb; a légnyomás mindentűtt
jóval kisebb lett. Az idő általában nap-
pos, felhős-borussal változó, várható, esőt-
len.

Kilátás a jövő időre: Hazánkban:
Általában napos, felhős-borussal váltakozó
időt várható, számos helyi esőkkel.

Közgazdaság.

A Magyar-Francia biztosító rész-
vény-társaság életosztályhoz 1882. év má-
jus hóban benyújtott 288 darab kötvény
636,750 frt tőkéről.

Mióta az életosztály működését meg-
kezdte, az az 1880. február hó 1-től kezdve
9551 darab 23.647,382 frt tőkéről szóló
ajánlat lön benyujtva és 8125 darab kötvé-
ny 19,082, 482 frt tőkéről kiállitva.

— A „Vasárnapi Ujság” június

4-diki száma következő tartalommal jelent
meg: Markusovszky Lajos tr. — Dal. Vád.
Költemények. Dömötör Páltól. — Az óriás
zászlótartó. Rajz. Irta P. Szathmáry Károly.
— A sugárut. — A Jeannette-expedi-
ció. — A betegségek életkor szerinti
statisztikája. Dr. Luby Gyulától. — Egy
fedél alatt. Angol regény. Irta Payn Jakab.
— Egyveleg. — Uti képek Kis-Oroszor-
szágból. VI. A zsidók. Tiszottól. — Az
erdő nyáron. Vajda Jánostól. — Az aka-
adémia nagy hete. — Irodalom és művé-
szet. — Közintézetek és egyletek. — Egy-
ház és iskola. — Mi ujság? — Halalo-
zások. — Szerkesztői mondanivaló. —
Sakkjáték. — Heti naptár.

Képek: Markusovszky Lajos tr.
Ellinger fényképe után. — A „Jeanette”
hajó északarkai expedíciója. (Képcsoport-
tozat 10 képpel.) — Képek a sugárutól.
(6 kép.) Dörre Tivadar rajzi. — Uti
képek Kis-Oroszországból. (9 kép.)

A „Világ krónika” 23 ik száma
következő tartalommal jelent meg:
A Robinsonok iskolája. Verne Gyula
regénye. (Képpel.) — Uj-Zeeland lakói.
(Két képpel.) — A bosszu. — Emlékek
az 1848—49 dik évi szabadságharc kor-
szakából Erdélyben. I. Mily kellemetlen-
ség a huszárra nézve, ha a lova maródi.
— A lázadás leveretése után. (Képpel.)

Figyelmeztetjük és kérjük tisz- telt előfizetőinket, kiknek előfizeté- stük m. hó végével lejárt, hogy újabb megrendeléseiket mielőbb meg- tenni méltóztassanak.

Előfizetési árak:

Egy óra 1 frt — kr.
Két óra 1 frt 80 kr.
Három óra 2 frt 50 kr.

Szabó József,

felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Elő rangu egészségi és
asztali-víz.

Lipóczi lithion forrás

SALVATOR

vastartalom nélküli, gazdag term.
szénásvartalommal,
borsavas Nátron és szénavas Lithionban.

Lipóczi forrás-igazgatóság Eperjesen.

Kapható minden ásványvíz ke-
reskedésben és a legtöbb gyógy-
szertárban.

Főraktár: Edesky L., B.-pesten.

